

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Asan/9/2018
Identifikačné číslo spisu: 6017200685
Dátum vydania rozhodnutia: 23.01.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6017200685.1

ROZSUDOK

J. súd N. republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu (sudca spravodajca) a zo sudcov Mgr. Viliama Pohančenika a JUDr. Anny Peťovskej, PhD. v právnej veci žalobkyne (sťažovateľky): JUDr. Eva Falisová, súdny exekútor so sídlom Lermontovova 14, Bratislava, zastúpený: FALIS & Partners, s.r.o., advokátska kancelária, Lermontovova 14, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská komora exekútorov, Šustekova 49, Bratislava, za účasti: Minister spravodlivosti SR, Župné námestie 13, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. DK 11/2017-63 zo dňa 5. septembra 2017, konajúc o kasačnej sťažnosti sťažovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/151/2017-71 zo dňa 17. mája 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľky (pôvodne žalobkyne) proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/151/2017-71 zo dňa 17. mája 2018 z a m i e t a.

Účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v

Odôvodnenie

I.

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici podľa § 190 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. DK 11/2017-63 zo dňa 05.09.2017, ktorým bola žalobkyňa uznaná vinnou, že pri výkone exekúcie v exekučnom konaní sp.zn. EX 5189/2006 vedenom v prospech oprávneného proti povinnému o vymoženie sumy 600.000,- € s príslušenstvom v upovedomení o začatí exekúcie EX 5189/2016 zo dňa 19.04.2016 v rámci predbežných trov exekúcie nevyčísliła odmenu ako pri upustení od vykonania exekúcie a náhradu hotových výdavkov len v rozsahu ich skutočnej výšky v čase vydania upovedomenia o začatí exekúcie, čím porušila povinnosť ustanovenú v § 201 ods. 1 veta druhá zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom ku dňu spáchania disciplinárneho deliktu, t.j. 19.04.2016 (ďalej len „Exekučný poriadok“), podľa ktorého exekútor v rámci predbežných trov vyčísli odmenu najviac v rozsahu ako pri upustení od exekúcie, náhradu hotových výdavkov a náhradu za stratu času

vyčíslili len v rozsahu ich skutočnej výšky v čase vydania upovedomenia o začatí exekúcie. Za uvedené disciplinárne previnenie bola sťažovateľke uložená peňažná pokuta vo výške 100,- €.

2. Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že v danej veci nemohlo ísť o zrejmu nesprávnosť, keďže táto nevyplývala z ďalšieho obsahu prípadne z iných súvislostí. Taktiež existencia škodlivého následku nepatrí medzi zákonné znaky skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia súdneho exekútora a toto bolo dokonané porušením právnej povinnosti. Taktiež krajský súd neuznal ani argumentáciu iným disciplinárnym rozhodnutím, ktoré sťažovateľka ani nepriložila a tiež preto, lebo rozhodnutie v inej disciplinárnej veci nemá žiadny dopad na preskúmané rozhodnutie. Napadnuté disciplinárne rozhodnutie bolo vydané v primeranej lehote a v priebehu konania nedošlo k neodôvodneným priet'ahom majúcim za následok porušenie práva sťažovateľky na prejednanie jej disciplinárneho previnenia v primeranej (zákonnej) lehote.

II.

3. Proti rozsudku krajského súdu podala žalobkyňa v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť a navrhla, aby kasačný súd zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Eventuálne, aby rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší napadnuté administratívne rozhodnutie a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň navrhla, aby kasačný súd priznal kasačnej sťažnosti odkladný účinok, keďže právnymi následkami rozhodnutia krajského súdu hrozí závažná ujma a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom. Dôvodom na priznanie odkladného účinku je, že by vykonateľnosť administratívneho rozhodnutia mala za následok iné posudzovanie prípadných ďalších disciplinárnych previnení, ako závažné porušenie povinností súdneho exekútora, resp. by s poukazom na § 1 ods. 3 Volebného poriadku Slovenskej komory exekútorov nemohla byť žalobkyňa kandidátom na členstvo v orgánoch žalovaného. Zároveň si uplatnila nárok na náhradu trov konania.

4. V dôvodoch uviedla, že najzásadnejší argument voči zamietnutiu žaloby spočíva v nesprávnom právnom posúdení, čo je a čo nie je zrejmom chybou v písaní a počítaní, resp. iná zrejma nesprávnosť rozhodnutia. Nesprávnosť aplikácie právnych predpisov a citovanej judikatúry spočíva v tom, že už zo samotného upovedomenia o začatí exekúcie, ako aj opravného upovedomenia o začatí exekúcie, ktoré sú obsahom súdneho spisu, a preto podľa žalobkyne nie je správne konštatovanie, že v žalobe nebolo tvrdené ani preukázané, že ide o prípad zlyhania duševnej alebo mechanickej činnosti žalobkyne, ako súdnej exekútorke bez poukázania na konkrétny dôkaz. Dôkazom je práve samo opravné upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré v svojom obsahu uvádza, že v pôvodnom upovedomení o začatí exekúcie došlo k zrejmej chybe v písaní v časti vyčíslených trov exekúcie v časti odmeny exekútora. Nesprávne je podľa žalobkyne tvrdenie krajského súdu, že upovedomenie o začatí exekúcie nadobúda márnym uplynutím lehoty na podanie námietok voči trovám exekúcie vykonateľnosť a stáva sa tak vo vydanom obsahu vymáhateľným, keďže toto nijako nesúvisí s možnosťou vykonať opravu takéhoto rozhodnutia, ak obsahuje chyby v písaní a počítaní, resp. iné zrejme nesprávnosti. O tom svedčí aj fakt, že podobný záver je možné vysloviť aj vo vzťahu k rozsudku vydaného súdom v písomnom vyhotovení, ktorý taktiež márnym uplynutím lehoty na odvolanie sa stáva právoplatným a vykonateľným a jeho obsah je vymáhateľný (§ 227 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“).

5. Podľa žalobkyne neobstojí ani tvrdenie, že nie je možné zásadne meniť výrokovú časť rozhodnutia a to z dôvodu, že chyba v počítaní, resp. iná zrejma nesprávnosť vyplýva zo samotného textu upovedomenia o začatí exekúcie, keď pri vyčíslení predbežných trov exekúcie sa odvoláva na § 5 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 288/1995 Z.z.“), ktoré hovorí o výške odmeny exekútora, v prípade, ak súdny exekútor upustí od vykonávania exekúcie a podľa § 46 ods. 3 Exekučného poriadku mu patrí 50 % z odmeny vypočítanej podľa odseku 1. Zároveň v samom texte upovedomenia o začatí exekúcie následne uvádza, že v prípade, ak pohľadávku oprávneného s jej príslušenstvom a trovy exekúcie neuhradí v lehote 14 dní od doručenia upovedomenia, trovy exekúcie môžu byť vyššie, pričom poukazuje na § 5 ods. 1 vyhlášky č. 288/1995 Z.z. Z uvedeného upovedomenia je taktiež zrejmé, že aj keď sa v oboch prípadoch žalobkyňa odvoláva na rôzne

ustanovenia predmetnej vyhlášky, suma odmeny súdneho exekútora je v oboch prípadoch rovnaká, a to 33.193,92 €. Ako základ na výpočet odmeny exekútora je v upovedomení uvedená suma 600.000,- €, t.j. z obsahu upovedomenia, najmä z odvolávok na konkrétne ustanovenia predmetnej vyhlášky je možné správne sumy vyvodiť. Aj táto skutočnosť preukazuje, že ide o chybu v písaní, resp. počítaní, ku ktorej došlo pri vyhotovovaní predmetnej listiny pracovníkom exekútorského úradu. Žalobkyňa tiež poukázala na podľa jej názoru nie celkom vhodnú aplikáciu ustanovenia CSP na činnosť súdneho exekútora, keďže tento svoje rozhodnutia nevyhlasuje a vydáva ich len v listinnej podobe.

6. Žalobkyňa tiež poukázala na to, že za zrejmu nesprávnosť treba považovať rozpor medzi obsahom verejnomocenskej autoritatívnej vôle, ktorú súd svojím rozhodnutím v okamihu jeho vyhlásenia (vydania) prejavíť chcel a ktorej obsah je z dôvodov rozhodnutia bezpečne poznateľný a obsahom samotného rozhodnutia ako prejavom tejto verejnomocenskej (autoritatívnej) vôle. Oprava sa môže týkať aj výroku rozhodnutia. V zhode s tým judikatúra všeobecných súdov (10M Obdo V 11/2010), ako aj Ústavného súdu SR (I. ÚS 206/2013) uznala ako zrejmu nesprávnosť rozhodnutia aj nesprávny výrok o zrušení prvostupňového rozhodnutia a akceptovala jeho opravu na výrok o potvrdení prvostupňového rozhodnutia, keď takýto výrok bol jednoznačne krytý odôvodnením príslušného rozhodnutia.

7. Ďalšia námietka spočíva vo vzťahu k preukázaniu naplnenia subjektívnej stránky disciplinárneho previnenia. Podľa nej nie je úlohou žalobkyne preukazovať, čo všetko mal žalovaný vykonať na preukázanie naplnenia subjektívnej stránky disciplinárneho obvinenia, ale toto je bremeno žalovaného. Práve vo vzťahu k namietanej chybe v písaní a počítaní žalobkyňa konštatovala, že toto nechal žalovaný do úvahy. Účelom disciplinárneho konania nie je, aby disciplinárne obvinený preukázal svoju nevinu, ale aby bola vina z disciplinárneho previnenia disciplinárnym orgánom preukázaná, čo nie je možné akceptovať len strohým uvedením definície vedomej nedbanlivosti, čo považoval krajský súd za dostatočné.

III.

8. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti navrhol kasačnú sťažnosť žalobkyne zamietnuť.

IV.

9. Ďalší účastník vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti navrhol kasačnú sťažnosť žalobkyne zamietnuť. V dôvodoch uviedol, že znaky disciplinárneho previnenia vymedzuje ustanovenie § 220 ods. 1 Exekučného poriadku, v zmysle ktorého reálny vznik škody medzi tieto znaky nepatrí. Okrajovo ďalší účastník podotkol, že v predmetnom prípade ku vzniku škody nedošlo len v dôsledku „náhody“ (a síce, že povinný neuhradil pohľadávku s predbežnými trovami exekúcie v lehote na vznesenie námietok proti exekúcii). Argumentáciu sťažovateľky, že v prípade ňou vyčíslených predbežných trov exekúcie išlo len o chybu v písaní a počítaní, považuje ďalší účastník len za účelovú obhajobu, vyvrátenú skutkovým stavom zisteným v rámci dokazovania v konaní. Tomuto zistenému skutkovému stavu zodpovedá aj záver správneho súdu o právnej kvalifikácii predmetného skutku ako disciplinárneho previnenia exekútorky.

V.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“, „kasačný súd“) vychádzal zo skutkového stavu, ktorý podrobne v odôvodnení rozsudku popísal krajský súd, preto pre účastníkov konania známe fakty a skutočnosti nebude nadbytočne opakovať a len v stručnosti z neho vyberá nasledovné:

12. Z obsahu pripojeného súdneho a administratívneho spisu senát kasačného súdu zistil, že dňa 17.03.2017 minister spravodlivosti podal Slovenskej komore exekútorov návrh na začatie disciplinárneho konania, ktorý smeroval proti žalobkyni za konanie, ktoré je popísané v bode 1 tohto rozsudku. Dňa 05.09.2017 sa v sídle žalovaného uskutočnilo ústne pojednávanie disciplinárneho senátu o návrhu na začatie disciplinárneho konania voči žalobkyni, po uskutočnení ktorého bolo vydané preskúmané rozhodnutie, ktorým bola žalobkyňa uznaná za vinnú zo spáchania disciplinárneho previnenia. V kasačnom konaní ostali sporné dve skutočnosti, a to, či krajský súd správne posúdil pojem „iná zrejma nesprávnosť“ a či došlo k naplneniu subjektívnej stránky disciplinárneho previnenia.

13. Podľa § 220 ods. 1 Exekučného poriadku disciplinárnym previnením je zavinené porušenie povinností pri výkone činnosti exekútora, porušenie iných povinností podľa tohto zákona, porušenie sľubu, správanie, ktorým naruša dôstojnosť svojej funkcie, a pokračovanie napriek predchádzajúcej výzve vo výkone činnosti, ktorá je nezlučiteľná s funkciou exekútora. Disciplinárnym previnením je aj zavinené konanie exekútora, ktoré má za následok priet'ahy v exekučnom konaní alebo v disciplinárnom konaní.

14. Podľa § 201 ods. 1 Exekučného poriadku predbežné trovy exekúcie určuje exekútor podľa osobitného právneho predpisu v upovedomení o začatí exekúcie. V rámci predbežných trov exekúcie exekútor vyčísli odmenu najviac v rozsahu ako pri upustení od exekúcie; náhradu výdavkov a náhradu za stratu času vyčísli len v rozsahu ich skutočnej výšky v čase vydania upovedomenia o začatí exekúcie. Zároveň povinného upozorní, že ak dlh nesplní, tak trovy exekúcie môžu byť vyššie, a predbežne vyčísli ich výšku.

15. K pojmu „iná zrejma nesprávnosť“ krajský súd správne poukázal na citovanú judikatúru českých a slovenských súdov, z ktorých vyplýva, že konkrétna nesprávnosť je každému hneď zrejma, či už z obsahu samotnej listiny, alebo z iných súvislostí, vyplývajúcich z postupu v konaní. Takáto zrejma nesprávnosť musí byť pre každého ihneď poznateľná a je zrejma z kontextu. Omyl v hodnotení skutkových okolností alebo v právnom posúdení, hoci sa javí ako zrejmy, nemožno považovať za inú zrejmu nesprávnosť. Iná zrejma nesprávnosť nebude ani taká, na základe ktorej sa mení právna situácia adresáta danej písomnosti. K námietke sťažovateľky týkajúcej sa rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 206/2013 zo dňa 17.04.2013 kasačný súd uvádza, že v danom prípade bolo odvolacím súdom vydané opravné uznesenie, ktorým bol pôvodne rozsudok súdu prvého stupňa zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie a opravným uznesením bol predmetný výrok zmenený na potvrdzujúci. Ide o neštandardnú situáciu, keď bol opravným uznesením zmenený výrok súdneho rozhodnutia s podstatne iným obsahom. Dôvodom prečo bol tento postup výnimočne uznaný za správny spočíval vo viacerých okolnostiach, z ktorých najpodstatnejšiu považuje kasačný súd tú, že v zápisnici o pojednávaní pred odvolacím súdom, na ktorom bol vyhlásený rozsudok bol uvedený správny výrok. Iné okolnosti spočívali tiež vo výroku o trovách konania, ako aj vo forme súdneho rozhodnutia (rozsudok a nie uznesenie), keďže len formou rozsudku sa podľa § 223 Občianskeho súdneho poriadku rozhodovalo o potvrdení rozsudku súdu prvého stupňa. Skutočnosť, že išlo o výnimočný prípad je zrejme aj z odôvodnenia predmetného uznesenia Ústavného súdu SR, keď v závere uviedol, že výrok súdneho rozhodnutia je jadrom celého rozhodnutia a musí presne, jasne a zrozumiteľne formulovať závery, ku ktorým dospel všeobecný súd pri svojom rozhodovaní. Preto je povinnosťou všeobecného súdu dôsledne rešpektovať požiadavky určítosti, presnosti a zrozumiteľnosti výroku rozhodnutí, aby uvedeným postupom nebola narušená právna istota účastníka konania, a to ani na krátky čas. Predmetné uznesenie ústavného súdu tak nemožno zovšeobecňovať. V prejednávanom prípade nebola z iných okolností, okrem samotného upovedomenia o začatí exekúcie, ako aj opravného upovedomenia o začatí exekúcie, predmetná zrejma nesprávnosť evidentná. Podnetom na vydanie opravného upovedomenia o začatí exekúcie bol až list Ministerstva spravodlivosti SR o upovedomení o výkone štátneho dohľadu. Teda bez tohto listu sťažovateľka nevydala opravné upovedomenie o začatí exekúcie z vlastnej iniciatívy. Neboli zistené žiadne iné okolnosti alebo dôkazy, z ktorých by vyplývalo, že došlo k zrejmej chybe. Samotné opravné upovedomenie o začatí exekúcie nestačí. Sťažovateľka správne v kasačnej sťažnosti uviedla, že v upovedomení o začatí exekúcie sa odvoláva na § 5 ods. 2 vyhlášky č. 288/1995 Z.z., avšak

len zo samotného odvolania sa na zákon nie je z predmetného upovedomenia o začatí exekúcie zrejme skutočná výška predbežných trov exekúcie. Ak aj došlo k chybe v písaní, resp. počítaní pracovníkom exekútorského úradu, je to práve sťažovateľka, ktorá je pod predmetným upovedomením o začatí exekúcie podpísaná a bolo na nej, aby skontrolovala údaje v ňom uvedené.

16. K druhej námietke týkajúcej sa naplnenia subjektívnej stránky disciplinárneho deliktu kasačný súd uvádza, že zavinenie je založené na intelektuálnej a vôľovej zložke. Existujú dva druhy zavinenia; úmyselné a nedbanlivostné. Rozdiel pri zavinení z nedbanlivosti spočíva v tom, že pri vedomej nedbanlivosti páchatel' vie, že môže spôsobiť následok, kým pri nevedomej nedbanlivosti o tejto možnosti ani nevie. Vedomá nedbanlivosť spočíva v tom, že páchatel' vie, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spolieha na to, že tento záujem neporuší alebo neohrozí. Podmienkou pri vedomej nedbanlivosti je skutočnosť, či sa páchatel' bez primeraných dôvodov spoliehal na to, že k následku nedôjde. Ak mala osoba primerané dôvody spoliehať sa, že sa tak nestane, nemôže niesť zodpovednosť za takúto formu zavinenia. Primeranosť dôvodov sa posudzuje podľa toho, ako sa javili páchatel'ovi, aké boli jeho vedomosti a skúsenosti. Orgán verejnej správy správne uviedol, že vedomosť sťažovateľky spočívala v tom, že je osobou s ukončeným vysokoškolským vzdelaním v odbore právo. Vzhľadom na jej odborné vedomosti a skúsenosti nemožno považovať jej dôvody spoliehania sa, že nedôjde k porušeniu alebo ohrozeniu záujmu chráneného zákonom sa primerané, ktoré by ju vylúčili zo zodpovednosti za takúto formu zavinenia.

17. Sťažovateľka navrhla priznať kasačnej sťažnosti odkladný účinok. Podľa § 447 ods. 2 SSP odkladný účinok kasačnej sťažnosti trvá do právoplatného rozhodnutia kasačného súdu o kasačnej sťažnosti. Z tohto dôvodu už nebolo v súlade so zásadou hospodárnosti potrebné rozhodovať o priznaní odkladného účinku v rozhodnutí o veci samej. Kasačný súd vychádzal aj zo záveru, že o návrhu na priznanie odkladného účinku nie je potrebné rozhodovať tam, kde kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti bez zbytočného odkladu potom, čo mu bola predložená (v lehote, v ktorej by rozhodoval o samotnom odkladnom účinku).

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky sťažovateľky vznesené v kasačnej sťažnosti za nedôvodné, a preto kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

19. O trovách kasačného konania rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s ustanoveniami § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP a contrario tak, že sťažovateľke nepriznal náhradu trov kasačného konania z dôvodu neúspechu v kasačnom konaní a žalovanému a ďalšiemu účastníkovi nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

20. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.